

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.424 van 15 mei 2003
in de zaak A. 122.371/VII-26.914**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij:
 advocaat F. COTELAÈRE,
 kantoor houdende te 8700 TIELT,
 Hoogstraat 34

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Macedonische nationaliteit, op 12 juni 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 mei 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 december 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 25 juni 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 18 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 maart 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. GOTELAERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 10 oktober 2001 en verklaart zich vluchteling op dezelfde dag.

1.2. Op 13 december 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 15 mei 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd:

"(...)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. (...) Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dag(en), ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par. 2, al.2.).

(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Macedonië, meerbepaald uit Glumovo (gemeente Skopje). Op 29 juli 2001 zou u bij het UCK (Nationaal Bevrijdingsleger) in Radush (gemeente Skopje) gegaan zijn. Gedurende de vijf dagen ervoor zou u mensen uit uw dorp hebben aangeworven binnen het UCK. U zou slechts 45 dagen soldaat in Radush geweest zijn, daarna zou u uw wapens hebben moeten inleveren. Daarna zou u nog twintig dagen ongewapend bij het UCK gebleven zijn. Terwijl u bij het UCK was, zou uw echtgenote een convocatie hebben gekregen van de politie. De politieagenten zouden uw echtgenote beledigd hebben en ermee gedreigd hebben een kind af te nemen als ze niet zou zeggen waar u was. Daarop zou zij naar haar ouders vertrokken zijn. Daarna zou de politie nog drie keer, met een convocatie, zijn langsgesproken bij uw vader, maar zouden ze geen geweld meer hebben gebruikt. De laatste keer dat de politie zou langsgesproken zijn, was op 13 december

2001, toen u al in België was. U zou geconvoceerd zijn door de politie omdat u bij het UCK was. U zou echter op de convocaties niet zijn ingegaan. U zou verder nooit problemen met de politie hebben gehad. Toen u bij het UCK was zou er een lijst verschenen zijn van alle leden van het UCK waarin ook uw naam vermeld werd. U verklaarde niet naar Macedonië te willen terugkeren aangezien u vreest te zullen worden vermoord door de politie omdat uw naam op een lijst staat van leden van het UCK. U verklaarde ook dat uw zoon, Jetmir, zware gezondheidsproblemen zou hebben. Op 3 oktober 2001 zou u uit Skopje vertrokken zijn en op 10 oktober 2001 hebt u in België asiel aangevraagd. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw Macedonische identiteitskaart (dd. 02/12/1994), uw rijbewijs (dd. 30/04/1993), de geboorteakte van uw zoon Zimer, een lidkaart van het UCK, 2 foto's van u bij het UCK, 4 convocaties (dd. 08/08/2001, 23/08/2001, 07/09/2001 en 13/12/2001), een autorisatie van de gemeente Glumovo dat u in het dorp mag surveilleren, een attest van hospitalisatie (dd.08/04/1996) en een medisch attest van uw zoon J. (dd.28/12/2000).

Er dient te worden opgemerkt dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u momenteel bij een eventuele terugkeer naar Macedonië nog het risico loopt op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De door u ingeroepen vrees in verband met het feit dat u bij het UCK was en u op een lijst staat van leden van het UCK, is immers niet meer actueel. Op 8 maart 2002 werd in Macedonië een nieuwe amnestiewet van kracht. Deze wet voorziet in amnestie voor onder andere personen die criminele feiten hebben voorbereid of gepleegd met betrekking tot het conflict van 2001. Na afkondiging van deze wet werden meerdere personen, ook behorend tot etnische minderheden, vrijgelaten en ingeleide strafprocedures stopgezet. U hebt geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat deze wet niet op u van toepassing zou zijn. Het feit dat uw zoon, Jetmir, gezondheidsproblemen heeft, is een probleem van medische aard, dat als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de bovengenoemde Conventie ressorteert.

De door u neergelegde documenten, uw lidkaart van het UCK, de foto's, de convocaties en de medische attesten doen, gelet op het bestaan van bovenvermelde amnestiewet, geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.”;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat als volgt luidt:

"Schending van arts 52, 57/6, 1/en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestigingen de verwijdering van de vreemdelingen, schending van de wet van 21 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling en schending van art 1, a, 2) van de conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953

De motivering van het besluit van de Commissaris-generaal is gebrekkig.

De Commissaris-generaal steunt zich op artikel 52 Vreemdelingenwet om te beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag. Er zou in hoofde van verzoeker geen actuele vrees meer zijn. Volgens de Commissaris-generaal loopt verzoeker geen risico op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bij een terugkeer naar Macedonië. De Commissaris-generaal baseert zich op de amnestiewet, die op 8 maart 2002 in Macedonië van kracht werd. De beslissing tot kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag werd als volgt gemotiveerd:

"Er dient te worden opgemerkt dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u momenteel bij een eventuele terugkeer naar Macedonië nog het risico loopt op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De door u ingeroepen vrees in verband met het feit dat u bij het UCK was en u op een lijst staat van leden van het UCK, is immers niet meer actueel. Op 8 maart 2002 werd in Macedonië een nieuwe amnestiewet van kracht. Deze wet voorziet in amnestie voor onder andere personen die criminele feiten hebben voorbereid of gepleegd met betrekking tot het conflict van 200 1. Na afkondiging van deze wet werden meerdere personen, ook behorend tot etnische minderheden, vrijgelaten en ingeleide strafprocedures stopgezet. U hebt geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat deze

wet niet op u van toepassing zou zijn. Het feit dat uw zoon, J., gezondheidsproblemen heeft, is een probleem van medische aard, dat als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de bovengenoemde Conventie ressorteert. De door u neergelegde documenten, uw lidkaart van het UCK, de foto's, de convocaties en de medische attesten doen, gelet op het bestaan van bovenvermelde amnestiewet, geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen."

Uit de motivering van de Commissaris-generaal kan men afleiden dat de beslissing uitsluitend gebaseerd is op het van kracht worden van een amnestiewet in Macedonië op 8 maart 2002. Er is inderdaad een amnestiewet van toepassing in Macedonië. De amnestiewet wordt echter niet nageleefd. De rechters in Skopje respecteren de amnestiewet niet. De gerechtelijke onderzoeken worden verder gezet voor de beschuldigde Albanezen, voor de conflicten tegenover de staat in het verleden. De oudgedienden van het bevrijdingsleger UCK worden nog steeds gezocht en worden indien mogelijk gearresteerd door de Macedonische politie. De voorzitter van de politieke partij ADSH verklaart dat de amnestiewet niet wordt gerespecteerd door de rechtbank, noch door de politie. Hij stelt dat vele jonge Albanezen zich in de gevangenis bevinden zonder enige reden. Er zijn veel onduidelijke gevallen bij de inbeschuldigingstelling, het voorarrest en het arrest van de ex-leden van het UCK. De amnestiewet wordt niet nageleefd door de autoriteiten in Macedonië. Verzoeker heeft wel een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

- verzoeker was lid van het UCK.
- verzoeker heeft mee gevochten met het UCK.
- verzoeker staat vermeld op een lijst met alle leden van het UCK. Een lijst die heden gebruikt wordt in Macedonië om de leden van het UCK ten onrechte te arresteren.
- daarenboven werd verzoeker gemachtigd om toezicht te houden over zijn woonplaats Glurnovo. Verzoeker diende alle verdachte verrichtingen die konden wijzen op eventuele acties van het UCK te melden. Verzoeker gebruikte zijn positie om zo ongestoord leden aan te werven voor het UCK, dit terwijl hij juist alles moest melden wat met het UCK te maken had. Verzoeker wordt bijgevolg nog meer gezocht dan de andere leden van het UCK.

- verzoeker ontving reeds 4 convocaties.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat verzoeker geen elementen aanhaalt waaruit blijkt dat bij een eventuele terugkeer naar Macedonië verzoeker het risico loopt te worden vervolgd in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Wegens de hierboven vermelde redenen heeft verzoeker wel een gegronde vrees voor vervolging. De amnestiewet wordt niet gerespecteerd.";

2.1.2. Overwegende dat in het middel in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd; dat de bestreden beslissing als determinerend motief heeft dat er een algemene amnestieregeling werd uitgevaardigd ten aanzien van Albanese rebellen in Macedonië; dat verzoeker deze vaststelling niet in twijfel trekt, maar van oordeel is dat de amnestieregeling in de praktijk dode letter blijft en dat Albanese rebellen nog steeds worden vervolgd; dat verzoeker zich hiervoor baseert op de uitspraken van de voorzitter van de politieke partij ADSH, volgens welke de amnestiewet niet wordt gerespecteerd door de rechtbanken noch door de politie en dat er zich nog vele jonge Albanezen en ex-leden van het UCK in de gevangenis bevinden; dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal zich heeft gebaseerd op mensenrechtenrapporten en op de Macedonische wettekst tot regeling van de amnestie; dat hieruit blijkt dat de amnestieregeling in Macedonië wel degelijk van kracht is; dat het oordeel van de Commissaris-generaal aldus niet kennelijk onredelijk is; dat het gegeven dat, volgens een politiek leider, vele jonge Albanezen en ex-UCK-leden zich nog in de gevangenis zouden bevinden, aan deze vaststelling aangaande de amnestie geen afbreuk kan

doen; dat het immers niet uitgesloten is dat deze personen voor andere inbreuken worden vervolgd en aldus buiten de goedgekeurde amnestieregeling vallen; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat als volgt luidt:

"Schending van artikel 3 van het verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Artikel 3 E.V.R.M.: "Verbod van foltering. Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen."

Artikel 3 E.V.R.M. verzet zich tegen de terugleiding van een vreemdeling naar een land waar hij of zij het slachtoffer kan worden van bepaalde inbreuken op leven en vrijheid. Indien verzoeker teruggeleid wordt naar Macedonië dreigt de aangevoerde vrees zich te voltrekken. Verzoeker verwijst naar de hierboven aangehaalde redenen. Verzoeker zal worden gearresteerd door de Macedonische autoriteiten. De amnestiewet wordt niet gerespecteerd.";

2.2.2. Overwegende dat in de beslissing wordt gesteld dat verzoekers asielaanvraag kennelijk ongegrond is; dat verder in het terugleidingsadvies aan de Minister van Binnenlandse Zaken wordt gesteld dat verzoeker mag worden teruggeleid; dat verzoeker in het middel geen elementen aanvoert waaruit blijkt dat, buiten hetgeen reeds naar aanleiding van zijn asielaanvraag als kennelijk ongegrond werd beschouwd, een eventuele terugleiding kan leiden tot een schending van artikel 3 van het EVRM; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien mei tweeduizend en drie, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	C. VERHAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.